

Spolufinancováno z programu Evropské unie Erasmus+

ERASMUS+ MOBILITY STUDENTSKÁ STÁŽ, BELFAST, SEVERNÍ IRSKO
PROJEKT: „Budoucí profesionálové na stáži v Británii“
ČÍSLO PROJEKTU: 2019-CZ01-KA102-060511
POČET ÚČASTNÍKŮ: 15 STUDENTŮ + 1 UČITEL
TERMÍN: 28.11.–11.12. 2021

Ve dnech 28.11.–11.12. 2021 v rámci programu Erasmus Mobility+ proběhla pracovní stáž našich 15 studentů u zaměstnavatelů v Belfastu v Severním Irsku. Naši studenti třetích a čtvrtých ročníků tak měli jedinečnou příležitost uplatnit své dosavadní znalosti a dovednosti přímo v praxi, a to navíc v anglicky mluvícím prostředí.

Studenti před odjezdem absolvovali online pracovní pohovor se zástupcem irské partnerské zprostředkovatelské agentury Interneurope, která jim na základě jejich preferencí pomohla vybrat zaměstnavatele. Velkým přínosem pro studenty není jen samotná pracovní zkušenost, ale – díky ubytování v hostitelských rodinách – také možnost zlepšit si svou angličtinu a vyzkoušet si žít běžný život irské rodiny.

Pracovní týden byl věnován praxi a volné dny byly ve znamení výletů. O víkendu jsme například navštívili jednu z nejkrásnějších přírodních památek Irska Giant's Causeway, která je zařazena i na seznamu UNESCO. Zde jsme navštívili i muzeum Titaniku, který byl v belfastských loděnicích postaven před více než sto lety.

Celá tato pracovní zkušenost má ještě jednu výhodu. Pracovní stáž bude potvrzena v pracovním Europassu jednotlivých studentů, kteří ji tak mohou připsat i do svého profesního životopisu. Díky tomu, že se vedení školy podařilo na tuto stáž získat peníze prostřednictvím programu Erasmus Mobility+, mají studenti celý pobyt uhrazen, a to včetně kapesného. A jak naše pracovní dobrodružství vidí samotní studenti?

28.11. 2021, 1. den popsál Honza:

Dnes jsme společně prožili první den v rámci programu Erasmus+. Náš den začal komplikovanou dopravní situací, neboť přes noc napadl sníh a silnice byly zaváté. Po náročné cestě ke škole nás čekala cesta mikrobusem na letiště ve Vídni a následné odbavení. Při odbavení nastaly drobné komplikace, neboť 2 naši účastníci nedávali zcela pozor a v příručních zavazadlech si nechali nůžky a nůž. Krátce nato ale bylo vše vyřízeno. O dané předměty spolužáci sice přišli, ale my mohli pokračovat dál v cestě. Poté následovala pasová kontrola a

hledání správného gatu. Před nástupem do letadla jsme si ještě prošli pár obchodů.

Konečně jsme nastoupili do letadla! Po odlepení se od země si s námi vzduch mírně pohrál a turbulencemi a větrem prověřil odolnost našich žaludků. Zbytek letu už probíhal hladce. Po přiletu

jsme mírně bloudili a hledali řidiče autobusu, ale po cca 20 minutách už jsme vyráželi směr Belfast. V cílové destinaci jsme byli rozvezeni do rodin, řádně nakrmeni a vyzpovídáni. Já osobně si nemohu na nic stěžovat. A teď už zbývá se jen řádně vyspat na další den.

9.11. 2021, 2. den popsal Adam:

Dnes jsme společně prožili druhý den naší cesty. Den začal snídaní, která v každé rodině probíhala trochu jinak. Následně jsme se po skupinkách vydali směr Interneurope na uvítací setkání, kde na nás čekala Jayne. Po zhlédnutí úvodní prezentace jsme se museli otestovat. Jeden z nás musel bohužel podstoupit i PCR test, protože mu vyšly dva pozitivní antigenní testy. Ostatní, za doprovodu zástupkyně Interneurope, si zatím šli koupit lítačky na místní MHD.

Poté jsme se vrátili před Interneurope, dostali jsme rozchod a mohli jsme si projít centrum Belfastu. Po menších skupinkách

j jsme se tedy vydali na průzkum města. Naše skupinka navštívila výtečnou pizzerii a poté jsme se „propašovali“ dovnitř nádherné

místní univerzity, kterou jsme si trochu prošli. Navštívili jsme i univerzitní park, který byl plný dieselových generátorů, jež sloužily k napájení vánočního osvětlení. Generátory se ale podle nás na takové místo vůbec nehodily. Poté se naše skupinka rozdělila a každý šel vlastní cestou domů do své

hostitelské rodiny.

30.11. 2021, 3. den popsal Honza S.:

Ráno jsem si udělal test na covid, který vyšel negativně, ale zapomněl jsem ho vyfotit, takže když už jsem byl skoro u práce, musel jsem se vrátit domů. Autobus mi jel až za dvě hodiny, tak mě do práce nakonec odvezla má hostitelka.

Vyměnil jsem pár součástek v rozvaděči a potom jsem zametal místa, kde se pracuje. V práci jsem skončil o 45 minut dřív, protože jsme všichni museli na PCR testy. Aby těch nepříjemností nebylo málo, vystoupil jsem omylem asi 5 nebo 6 mil od místa testování. Chtěl jsem si otevřít Google mapy a do cílového místa se dostat autobusem a pěšky, ale můj mobil byl proti – vybil se. Ptal jsem se průběžně asi 20–30 lidí na cestu a běžel jsem. Upřímně... v životě jsem toho asi nenaběhal tolik jako dnes. Díky vstřícnosti místních lidí jsem se nakonec v pořádku připojil k naší skupině. Následně jsme se otestovali a jeli domů.

Musím uznat, že ten pocit, který jsem zažil, když jsem byl sám v neznámém městě, bez mobilu a za tmy, bych nikomu nepřál. Cítil jsem se jako Kevin ze Sám doma 2.

1.12. 2021, 4. den popsal Vašek:

Je ráno a já mám naštěstí negativní PCR test. Ani mě nic nebolí, takže kromě nepřetržitého deště je vše na výbornou. I když i tento problém se dá vyřešit, jelikož já mám – na rozdíl od ostatních kluků – alespoň deštník. Přivstal jsem si a připravil si chleba s marmeládou.

Ráno jsem musel obejít celou továrnu se sprejem proti covidu a nastříkat všechny dveře. Ostatní kluci mezitím kontrolovali budíky u přívodu vody, vzduchu a chemikálií. Později jsem se k nim také připojil. Poté jsme zametali dvůr, což nás bavilo, jelikož jsme na to měli fukar. Dopoledne jsme

opravovali brusku na křemíkové pláty, které vyrábí ICEMOS. Měřící sonda se musela očistit od špíny, aby dobře fungovala, a bruska tak pláty zbrousila správně. Pracovali jsme ve skafandrech, tzv. „atombordelu“. Odpoledne se po dvou popršených dnech konečně vyjasnilo. K obědu jsem měl sandwich z nedalekého pekařství. Stále si zvykám na místní kuchyni. Po obědě jsme seškrabovali z plátek číselné označení, aby byl jejich povrch rovný.

2.12. 2021, 5. den popsal Honza P.:

Budíček zazvonil v 6:30, dal jsem si snídani a vyrazil do práce. Všechno probíhalo v poklidu až do doby, kdy mi dali do rukou sbíječku a řekli mi, ať vyvrtám 3 malé díry. Dopadlo to ale tak, že jedna díra byla obrovská a ve zbylých dvou jsem provrtal zeď skrz naskrz.

Po práci jsem se vlakem vydal domů. Jel jsem na stanici, kde jsem měl přestoupit na druhý vlak, ale bohužel na tabuli bylo napsáno Bangor – CANCELLED. Začal jsem lehce panikařit, ale naštěstí byl průvodčí velice ochotný a řekl mi, kudy se dostanu na autobus. Vydal jsem se na autobus, ale nemohl jsem ho najít. Potkal jsem ale stejně zmatenou paní, jako jsem byl já, a tak jsme hledali spolu. Po dlouhých minutách jsme konečně našli zastávku a autobus směr Bangor. Nasedli jsme do autobusu a vyrazili domů. Po příjezdu domů jsem si dal večeri a šel odpočívat.

3.12. 2021, 6. den popsal Martin:

Když jsem ráno vstal, byla mi jako vždy docela zima, protože náš dům nemá dobrou tepelnou izolaci.

K snídani jsem si dal toasty s marmeládou a čaj. Došel jsem na zastávku a vyrazil do práce. Cestou jsem se zastavil ve třech různých obchodech ve snaze sehnat kysané zelí, protože si chci k večeri uvařit knedlíky plněné uzeným masem se zelím. Ani v jednom obchodě ho ale neměli.

V práci jsem pracoval na systému pro automatické odesílání e-mailů zákazníkům při registraci. Udělal jsem pár fotek – úkol od pana učitele jsem měl tedy splněn. Během polední pauzy jsem došel do Tesca, kde jsem konečně sehnal kysané zelí. Oběd jsem si koupil v Subway a vrátil se do práce. Pan vedoucí přinesl čokoládu a bonbony, které jsme si mohli brát. Pak jsem se učil zacházet s R

Shiny, což je program pro grafické zpracování dat.

V práci jsem skončil v pět hodin a poté se jako vždy vydal na plovárnu. Skoro nikdo tam nebyl. Když jsem přijel domů, začal jsem vařit knedlíky plněné uzeným masem se zelím. Nejdříve jsem spálil cibuli a potom rozvařil knedlíky, ale jinak se mi jídlo docela povedlo.

4.12. 2021, 7. den popsal Kamil:

Ráno jsem vstával se svým spolubydlícím. Oba jsme jeli do Belfastu, přesně načas jsme došli do cestovní kanceláře a poté společně s ostatními nasedli do autobusu. Následovala dlouhá cesta – především proto, že nás autobus namísto vnitrozemní dálnice vezl po pobřeží. Odměnou ale byly krásné výhledy na moře a krajinu. Zastavili jsme na odpočívadle, které bylo poměrně vysoko, s výhledem na moře a foukal tam hodně silný vítr. Udělali jsme pár fotek a asi po 10 minutách jsme se uchýlili zpátky do tepla autobusu.

Další zastávkou byla restaurace nedaleko Giant's Causeway, kde jsme strávili asi půl hodiny, a poté jsme vyrazili k samotnému Giant's Causeway (česky Obrův chodník). Bylo tam také větrno. Uvítal nás hezký výhled na zátoku a po cestě dolů i kamenitý útes. Pak jsem šel dál po stezce a viděl i druhou a třetí (menší) zátoku. Tam stezka kvůli sesuvu půdy končila. Když jsme dorazili zpět k autobusu, zastavili jsme se ještě na jednom místě, kde se natáčela scéna z Hry o trůny. Po vnitrozemní dálnici jsme se vrátili do

Belfastu, odkud jsem vyrazil domů do Bangoru.

5.12. 2021, 8. den popsál Lukáš:

Dnes jsme s Alexeyem (naším panem domácím) vyrazili do města, kde nás vysadil před muzeem Titaniku. Zde jsme počkali na pana učitele a ostatní studenty. Pan učitel u kasy vyjednal slevu z 20 £ na 15,50 £ a pro sebe na 17,50 £. Muzeum jsme prošli cca za 2 hodiny.

Přečetli jsme si články o Titaniku, viděli modely pokojů v jednotlivých třídách a zhlédli videa, jak Titanik vznikal, jak se našel jeho vrak a jak se následně prozkoumával. Poté jsme si ještě prohlédli původní loď Nomadic.

S panem učitelem jsme si ještě prošli okolí muzea. Nakonec jsme nakoupili dárky pro rodinu a s Adamem jsme se

vrátili na samotu u lesa. Tak říkám našemu bydlení, neboť stojí v polích u lesa za Belfastem. Na samotě u lesa jsme měli k večeři meat pie (masový koláč). Po večeři jsme s Adamem opravili světlýka u traktúrku na trávu a slepili jsme dveře.

6.12. 2021, 9. den popsal Marek:

Dnešní ráno jsme se po víkendu – v 7:00 – opět vydali do práce. Bohužel autobus, který měl jet v 7:15, nepřišel. Jeli jsme tedy jiným spojem, poté šli pěšky 4 kilometry a pak jeli zase jiným autobusem. Do práce jsme se dostali o 45 minut později. Den v práci jsme strávili úklidem, jelikož zítra má přijet kontrola. Po práci jsme jeli vlakem do centra města, kde jsme se setkali s ostatními studenty a panem učitelem v pizzerii. Měli zrovna akci 1+1 pizza zdarma. Odtud jsme se vydali domů a hned poté šli spát, protože zítra nás čeká další náročný den.

7.12.2021, 10. den popsal Jakub T.:

Jako každý pracovní den jsme vstávali v 6 hodin. K snídani jsme toho moc vymýšlet nemuseli, protože jsme včera úplně neodhadli situaci (tj. náš hlad) a zbyly nám dvě celé pizzy. Bylo to jedno z nejchladnějších ráan a vydatně přšelo. MHD jsme vyrazili do práce,

kde nám byla přidělena košťata. Dnes má totiž přijít inspekce. Po čtyřech hodinách usilovného zametání a uklízení inspekce konečně dorazila. Pan inspektor se nezdržel ani půl hodiny a byl pryč. Následoval oběd, po kterém jsme se seznámili s jedním zaměstnancem v našem věku. Ten nám ukázal laser a vysvětlil nám, jak funguje. Poté jsme mu asistovali a v průběhu práce ho učili česká slovíčka. Po skončení pracovní doby jsme se vydali na vlak, který nás tentokrát dovezl na zastávku kousek od našeho ubytování. Po společné večeři se loučím a předávám pochodeň dál.

8.12.2021, 11. den popsal David:

Dneska ráno se mi vůbec nikam nechtělo. Budík nařízený na 7:00 jsem 4x odložil. Nakonec jsem se konečně donutil vstát a probrala mě až sprcha. Ta je tu opravdu osvěžující, protože prvních cca 5 minut neteče teplá voda a já na to vždy zapomenu. K snídani jsem měl toasty s Nutellou. Poté jsem si

vzal ještě něco teplého na sebe (2 trička, 2 mikiny a bunda tady totiž kolikrát nestačí) a byl jsem připraven

vyrazit. Venku opět lilo jako z konve. Nazul jsem si boty a konečně se odhodlal vykročit ven. Vtom mě zastavila

Michele, naše náhradní maminka, a navrhla mi, že mne do práce odveze autem. Taková nabídka se samozřejmě neodmítá.

V práci na mě čekalo broušení. Zase. Tentokrát jsem ale dostal dokonce brusku, takže si ručičky odpočinuly. Z lešení jsem brousil střechu nějakého „skvělého velkého autíčka“. Nebylo to jen tak ledajaké lešení. Bylo sestavené ze dvou štaflí (z toho se překvapivě jen jedny kývaly) a prkna. Trochu mne vyděsilo i to, když těsně vedle mne začal šéf svářet. Když jsme úkol dokončili, odvezl mě vedoucí domů, protože se chtěl podívat na zahradní traktůrek, na kterém se Štěpánem pracujeme.

9.12.2021, 12. den popsal Jakub K.:

Dnešní den začal opravdu „bezvadně“. Zaspal jsem, a tak jsme si s kluky řekli, že pojedeme až dalším autobusem. Nepřišlo nám to jako problém, protože autobus jezdí každých 10 minut. Problém to byl, až když jsme přijeli na druhou stranu města, kde přestupujeme na jiný spoj. Zjistili jsme, že další spoj jede až za 30 minut. To nepřípadalo v úvahu, protože bychom přišli pozdě do práce. V tu chvíli jsme zahlédli na křižovatce autobus, který jel naším směrem. Jelikož

jsme nechtěli jít 1,5 kilometru pěšky, začali jsme utíkat na další zastávku a autobus úspěšně doběhli. Do práce jsme přišli včas!

Jako každý den jsme provedli kontrolu hodnot naší čističky vod a poté si dali pauzu na čaj. Následně jsme šli s naším vedoucím do laboratoře, kde jsme vyměňovali rozbité relé na ohřev vody. V laboratoři jsme zůstali až do oběda (do cca 13:00). Po obědové pauze jsme se odebrali zpátky do laboratoře, kde jsme si mohli vyzkoušet spojování waferů, jejich měření, popisování a vyřazování.

10.12. 2021, 13. den popsal Erik S.:

Dnes jsme si přivstali (vstávali jsme už v 6 hodin), abychom se do práce dostali na 8:00. Snídani jsem jako obvykle vynechal. Cesta do práce obvykle trvá kolem 1,5 hodiny, avšak dnes nám to zabralo déle, protože řidiči autobusů tu nejezdí podle

žádného jízdního řádu, a proto jsem nakonec při přestupu čekal na další autobus 20 minut.

V práci jsme jako obvykle překontrolovali stav vakuových pump, kvalitu vody a množství recyklované a vyrobené ultračisté DI vody. Poté jsme s kolegy z nákladáku vykládali kanystry s kyselinami (např. kyselinou sírovou nebo chlorovodíkovou) a poté jsme je z palet uklízeli do skladiště na jejich příslušná místa. Pak jsme ze skladiště převáželi některé kanystry s kyselinou přímo do výrobního komplexu.

Náš další úkol byl vyklidit prostor s elektroodpadem (vyhořelé zářivky, rozlámané „tišťáky“ apod.). Mezitím nám byli v kanceláři vystaveny doporučující dopisy a vedoucí nám dal jako suvenýr některé přebytečné zpracované křemíkové pláty, jež mohou mít cenu až 50 tisíc Kč za kus, pokud by se s nimi správně naložilo. Povrh plátů jsme si sami změřili v továrně – ve které jsme se už docela dobře orientovali – na laserovém skeneru, který zmapuje povrch do detailu na zlomky mikrometru.

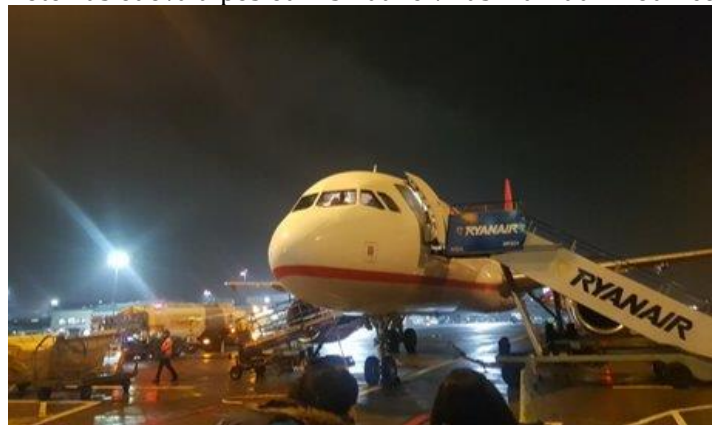
Byl to náš poslední den. Šéf se s námi vyfotil u loga firmy a pustil nás domů zhruba o 2 hodiny dříve. Rozloučili jsme se tedy s kolegy, udělali poslední fotky a vyrazili na cestu domů. Cestou z práce jsem se ponořil do čtení národní české literatury – Švejka.

Po práci jsme se spolužáky vyrazili na večeri, abychom oslavili úspěšnou stáž v Irsku. Popovídali jsme si o našich zážitcích a vzpomínali na tento nezapomenutelný zážitek.

11.12. 2021, 14. den popsal Štěpán K.:

Dnešní den pro mě začal velmi brzy, jelikož jsem musel všechno sbalit a vyplnit příletové formuláře. Poté následovala poslední snídaně v naší náhradní rodince. Na rozloučenou jsme dostali vyřezaného

sněhuláka, jelikož náš pan domácí je skvělý řezbář. Okolo 13:30 přijel autobus a my vyrazili na zpáteční cestu. Cestou jsme ještě nabrali pár kluků a vzhůru směr Dublin. Po zhruba 2 hodinách jízdy jsme dorazili na letiště. Po všech kontrolách jsme došli ke gatu 107. Nalodili jsme se do A320 a vyrazili zpět do pevninské Evropy. Let byl klidný, náš expert přes letectví, Honza Hlaváček, dal přistání 7 bodů z 10. Čekala nás už jen poslední část cesty – z Vídně do Českých Budějovic. Nasedli jsme do

minibusu směr domov. Cestou jsme ještě vysadili 2 kluky a okolo 0:15 jsme dorazili do Českých Budějovic. Rozloučili jsme se a tím ukončili tuto neskutečnou misi.

*Ukončuji náš palubní deník
Štěpán*

